

Pierwsze czytanie - z księgi Izajasza 50, 4 - 7

Pan Bóg Mnie obdarzył językiem wymownym, bym umiał przyjść z pomocą strudzonemu, przez słowo krzepiące. Każdego rana pobudza me ucho, bym słuchał jak uczniowie. Pan Bóg otworzył Mi ucho, a Ja się nie oparłem ani się cofnąłem. Podąłem grzbiet mój bijącym i policzki moje rwącym Mi brodę. Nie zastoniłem mojej twarzy przed zniewagami i opluciem. Pan Bóg Mnie wspomaga, dlatego jestem nieczuły na obelgi, dlatego uczyniłem twarz moją jak głaz i wiem, że wstydu nie doznam.

- Czytany dziś fragment z księgi Izajasza, należy do tak zwanej « Piesni o Słudze ». Izajasz napisał go w szóstym wieku przed naszą erą czyli w czasie niewoli babilońskiej. Przypomina swym braciom w wierze, że mimo trudnych doświadczeń, nadal są narodem wybranym i że Bóg na nich liczy w realizacji swych planów zbawienia całej ludzkości. Opisuje też niesamowitą wiarę, łączącą naród wybrany z Bogiem.

« Każdego rana pobudza me ucho, bym słuchał jak uczniowie.... Bóg otworzył Mi ucho »

- W języku biblijnym « słuchać » znaczy ufać Bogu, poddać się Jego woli wiedząc, że jest On dobry i miłosierny... ufać Bogu w każdej sytuacji, cokolwiek się dzieje...
- Prorocy często powtarzali: « słuchaj Izraelu », « słuchajcie dziś słowa Bożego ».
 - *« Wiemy też, że Bóg z tymi, którzy Go miłują, współdziała we wszystkim dla ich dobra, z tymi, którzy są powołani według [Jego] zamiaru. » (Rz 8,28)*
 - « którzy Go miłują » znaczy tu: którzy Mu ufają
 - « współdziała we wszystkim dla ich dobra » znaczy: Bóg z każdej sytuacji, nawet z tej najbardziej skomplikowanej i najtrudniejszej, może wyprowadzić dobro! Każdej formie nienawiści przeciwstania silniejsza od niej Miłość... każdemu prześladowanemu, daje siłę przebaczenia... z każdej śmierci wzbudza życie... zmartwychwstanie...

« Pan Bóg Mnie obdarzył językiem wymownym, bym umiał przyjść z pomocą strudzonemu, przez słowo krzepiące. »

- Bóg ufa swemu słudze, powierza mu misję do wypełnienia. Z kolei sługa z ufnością przyjmuje powierzona mu misję. Ta misja jest daniem świadectwa o miłości i wierności Boga.

Bóg Mnie obdarzył językiem wymownym » znaczy, że Bog powierzając komus misje, wyposaza go w potrzebna sile oraz ciagle karmi i umacnia jego ufnosc.

- Sluga, ktory « slucha » i wiernie wypelnia swa misje, predzej czy pozniej doswiadcza przesladowania. Bowiem jego wlasne nawrocenie wzbudza nawrocenie innych, a to zawsze komus przeszkadza...

« Pan Bóg Mnie wspomaga, dlatego jestem nieczuły na obelgi, dlatego uczyniłem twarz moją jak głaz i wiem, że wstydu nie doznam. »

- Izajasz pisze te slowa do wspolbraci w wierze, deportowanych do Babiloni i tam przesladowanych, ponizanych...
- Jezus doskonale odpowiada temu portretowi slugi : slucha Słowa Bozego, calkowicie ufa Ojcu, bedac przesladowanym i torturowanym, wierzy w zwyciestwo swej Misji...

Psalm 22, 2, 8-9, 17-20, 22b-24

*Boże mój, Boże mój, czemuś mnie opuścić?
Daleko od mego Wybawcy słowa mego jęku.*

*Szydzą ze mnie wszyscy, którzy na mnie patrzą,
rozwierają wargi, potrząsają głową:
«Zaufał Panu, niechże go wyzwoli,
niechże go wyrwie, jeśli go miłuje»*

*Bo [sfora] psów mnie opada,
osacza mnie zgraja złoczyńców.
Przebodli ręce i nogi moje,
policzyć mogę wszystkie moje kości.
A oni się wpatrują, sycą mym widokiem*

*moje szaty dzielą między siebie
i los rzucają o moją suknię.
Ty zaś, o Panie, nie stój z daleka;
Pomocy moja, spiesz mi na ratunek!*

*Wysłuchales mnie! Będę głosił imię Twoje swym braciom
i chwalić Cię będę pośród zgromadzenia:
«Chwalcie Pana wy, co się Go boicie,*

*sławcie Go, całe potomstwo Jakuba;
bójcie się Go, całe potomstwo Izraela!*

« Boże mój, Boże mój, czemuś mnie opuścił? »

- Aby dobrze zrozumieć te słowa, trzeba je odczytać w kontekście całego psalmu. Koncowa jego część jest modlitwa dziękczynienia : « *Wysłuchales mnie! Będę głosił imię Twoje swym braciom i chwalić Cię będę pośród zgromadzenia* ». Bowiem ten, który krzychał «*Boże mój, Boże mój, czemuś mnie opuścił?* », został wysłuchany, nie umarł i teraz dziękuje Bogu za otrzymaną pomoc.

- A w ostatniej zwrotce czytamy :

** Tylko Jemu oddadzą pokłon wszyscy, co śpią w ziemi, przed Nim zegną się wszyscy, którzy w proch zstępują. A moja dusza będzie żyła dla Niego, potomstwo moje Jemu będzie służyć, opowie o Panu pokoleniu przyszłemu, a sprawiedliwość Jego ogłosi ludowi, który się narodzi: «Pan to uczynił».*

« Osacza mnie zgraja złoczyńców. Przebodli ręce i nogi moje, policzyć mogę wszystkie moje kości. »

- Na pierwszy rzut oka można by pomyśleć, że słowa te zostały napisane dla Jezusa. Jednak w rzeczywistości, opisują one sytuację po powrocie narodu wybranego z niewoli babilońskiej. Niewola ta porównywana była wtedy do stanu skazanego na śmierć.... A śmierć na krzyżu była wówczas dość powszechną formą skazanych !
- Opis ukrzyżowania nie znajduje się w centrum psalmu. Został tu zamieszczony, aby podkreślić wartość dziękczynienia narodu wybranego, wyrażającego swą wdzięczność Bogu za ocalenie od śmierci.